

Zamyslenia po 2. nedeli po Zjavení 17. 1.

Nedeľa 17. januára 2016 – 2. nedeľa po Zjavení – Ježišovo premenenie

Text: Mt 17, 1 – 9

¹O šesť dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty. ²Tam sa premenil pred nimi a tvár Mu žiarila s' a slnko a rúcho jeho zbelelo ako svetlo. ³A hľa, ukázali sa im Mojžiš a Eliáš a zhovárali sa s Ním. ⁴Peter prehovoril k Ježišovi: Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobí tu tri stánky: jeden Tebe, jeden Mojžišovi, jeden Eliášovi. ⁵Keď on ešte hovoril, ajhľa, jasný oblak ich zastrel a z oblaku ozval sa hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo; Jeho poslušajte. ⁶Keď to učeníci počuli, padli na tvár a náramne sa báli. ⁷Ježiš pristúpia k nim, dotkol sa ich a riekol: Vstaňte a nebojte sa! ⁸A keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, len samého Ježiša. ⁹Keď schádzali z vrchu, prikázal im Ježiš: Nikomu nehovorte o tomto videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych!

Piesne: ES č. 507, 464

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ježiš si zavolať svojich troch učeníkov Petra, Jakuba a Jána a viedol ich neschodnou cestou na osamelý vrch. Učeníci sa Ho neodvážili spýtať, kam ide a za kým účelom. Učeníci idú za svojím Majstrom. Nie všetci dvanásť môžu byť svedkami zjavenia. Len tých troch, ktorí budú svedkami Jeho úzkosti v Getsemane, zvolil si Kristus za sprievodcov aj na tento vrch. Teraz prosí, aby mohli vidieť slávu, ktorú mal u Otca pred stvorením sveta, aby ľudským očiam bolo zjavené Jeho kráľovstvo a aby Jeho učeníci mali silu uvidieť Ho. Prosí, aby mohli byť svedkami Jeho božstva, čo by ich posilnilo v hodine Jeho posledného smrteľného zápasu vedomím, že určite je Boží Syn a že Jeho potupná smrť je časťou plánu vykúpenia a spásy. V bázni a údive učeníci vidia oslňujúcu podobu svojho Majstra. Pozvoľna zisťujú, že Ježiš nie je sám. Vedľa Neho sú dve nebeské bytosti a zhovárajú sa s Ním. Sú to Mojžiš, s ktorým sa na Sinaji zhováral Boh, a Eliáš, ktorý neuzrel smrť. Na Vrchu premenenia sa v malom priestore a obraze premietlo budúce kráľovstvo slávy. Učeníci sa nazdávali, že Eliáš prišiel ohlásiť Mesiašovo panstvo a že na zemi bude už čoskoro zriadené Kristovo kráľovstvo. Najradšej by boli zabudli na všetok strach a sklamanie. Chceli zostať tam, kde sa zjavila Božia sláva. Boli presvedčení, že Mojžiš a Eliáš prišli chrániť Majstra a posilniť Jeho kráľovskú moc. Korunu predchádzal kríž. Predmetom ich rozhovorov s Ježišom nie je Kristova slávnostná korunovácia za kráľa, ale Jeho smrť, ktorá Ho čaká v Jeruzaleme. Učeníci mali možnosť deň čo deň vidieť niečo slávne, mali možnosť počuť Jeho slová a modlitby. Mohli toľkokrát s' aby cez kľúčovú dierku nahliadnuť do srdca Pána Ježiša! No Pán Ježiš ich musel upokojovať: „*Vstaňte a nebojte sa!*“

Keď Johann Sebastian Bach v starobe oslepol, jedného dňa mu jeho priateľ povedať, že do mesta prišiel slávny očný lekár, ktorý by bol ochotný vyskúšať na ňom svoje umenie, keby sa podrobil operácii. „V mene Božom,“ povedal starý Bach. Potom nadišiel určený deň, no operácia sa nevydarila! Keď mu po štyroch dňoch lekár sňal obvaz z očí, okolostojaca rodina sa milovaného otca opýtala: „Vidíš?“ On odpovedal: „Nech sa stane vôľa Božia! Nevidím nič!“ Keď sa okolostojáci rozplakali, a tým i jemu s' ažili situáciu, veselo povedal: „Radšej mi zaspievajte moju obľúbenú pieseň: *Čo chce môj Boh, nech sa vždy stane, Jeho vôľa je najlepšia.*“ Nech sa v tomto duchu dejú premeny s nami a medzi nami. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, ktorý si ten istý včera, dnes i naveky, prosíme pokorne, aby si nám dal silu k premene na svoj obraz. Prosíme Ťa o silu vstať, prosíme o odvahu. Teba prosíme, ktorý si prekonal smrť a zvíťazil nad ňou. Amen.

Mgr. Zuzana Moncol'ová, zborová farárka v CZ ECAV Hontianska Vrbica a konseniorka Dunajsko-nitrianskeho seniorátu (DNS)